

Kodukohvikute päev Järvakandis

Järvakandi 140 pidustused
päädisid pühapäeval, 18.
augustil kodukohvikute
päevaga.

Kodukohvikute idee on praegusel ajal üsna populaarne, nii haarasid ka kolm noort ja tegusat Järvakandi naist kultuurihalli üleskutsest kohe kinni. Nii sündis Tallinna mnt äärde üheks päevaks kolm väga omanäolist ja armast kodukohvikut. Küllastajate rõõmuks olid need kõik väga mugavalt vaid jalutuskäigu kaugusel.

Kodukohvikuid on Järvakandis varemgi avatud, seekordsed erinesid vahest selle poolest, et seoses suurte pidustustega (kooli kokkutulek, klaasitehase avatud uste päev jne) liikus alevis rohkem rahvast kui muidu. Nii et meie kodukohvikud olid väsitavale nädalavahetusele nagu kirss tordil! Kes käisid, need ei kahetse!

Esimesena tervitas küllastajaid kohvik Marta perenaine Rita Rüsse. Kohvik oli üles seatud valgusküllases majas. Head ja paremat sai nautida nii sees kui ka aias. Laud oli lookas soolastest ja magusatest hõrgutistest. Oli näha ja mis peamine, ka tunda, et kõik pakutu oli tehtud suure hoole ning armastusega! Kõikjal oli näha väikseid ja peeneid kaunistusi, mis löi tõeliselt romantilise kohviku atmosfääri.

Külalistele oli ka väike kontsert, kus esines Andrus Lukas. Ja seda kõike sai nautida valuuta eest, milleks olid vaid naeratus ja „aitäh“! Selgus, et seda valuutat inimestel jagus, kuna maja perenaise sõnul jäi lõpuks lauale ainult lina, kõik muu läks küllastajate kõhtu!

Rita Rüsse kommenteeris päeva nii: „Meil polnud aimugi, kuidas asi käib või kuidas kõik välja kukub. Mõtlesime, et teeme lihtsalt nii nagu ikka, kui on oodata kalleid külalisi. Rahvast tuli rohkem, kui me arvasime! Saime võimaluse olla külalislahked nii alevirahvale kui ka kaugemalt tulnud inimestele, sh neile, kes pole meie majja varem sattunudki. See päev

Kohvik Nostalgia pere: vasakult Eliise, Laura-Maria, Jette-Johanna, Karolin, Elenora, Pille-Riin, Kerli, Kaido. Pildilt puudub Reet, kes toimetab pildi tegemise ajal usinasti köögis.

pakkus meile suurt rõõmu! Siinkohal täname sellise toredate võimaluste eest nii mõtte algatajaid kui ka osalejaid ning ootame kõiki ikka uuesti!“

Teine kohvik oli hoopis teisest „ooperist“. Kodukohvik Nostalgia perenaine Eliise oli oma meeskonna riietanud väga kaunit ja nostalgiliselt punasetäpiliselt. Ka siin oli palju mõeldud detailidele: külalisi tervitas koduvärvavas külgorviga mootorratas, mis jõudis ilmselt nii mõnegi kohvikuküllastaja selfie-pildile. Kaevu peal oli näitus nõuka-aja reliikviast, külalised said lugeda Pioneeri ja Nõukogude Naist.

Ka menüü oli mälestusi äratav: makaronid hakklihaga, kodused vahvlid, kiluvõileib ja veel palju muud maitsvat. Rahvast jagus nii valmis sätitud laua

taha kui ka murule nautlema. Nõukogude ajale kohaselt oli mõeldud ka töökasvatusele - müügileiti taga võis märgata ühesuguselt valgesse rietatud tüdrukuid, kes õppisid kõige selle käigus, kuidas tooteid müüa, klientidega suhelda jms.

Kohvik Nostalgia perenaise Eliise tagasiside pärast toredate päeva kujunes selliseks: „Päev oli meeleolukas. Üritasime oma perega luua võimalikult teemakohase õhkkonna ja ka menüü. Tagasiside on küllastajatel olnud positiivne ja ka meie ise jäime päevaga väga rahule! Kindlasti soovin veel kord kõiki küllastajaid tänada! Saime meelde jääva kogemuse ning soovime ka järgmisel aastal oma õue kodukohvikuks avada.“

Kolmandaks sai jalutada Mündi maja kohvikusse, mille perenaine Triinu oli

tegelikult esimene, kes korraldajatele väga armsa kirja saatis, et soovib oma suvekodu ukseid kogukonnale avada. Ka see kohvik oli meelde jääv ja hoopis omamoodi vaibiga. Meie saabudes mõnules abimeeskond murul vaipadel, sest diivanite vedu õue on ju väsitav töö. Söök oli maitsev ja õhkkond rahulik.

Siin oli mõeldud ka kodukohvikuküllastaja harimise ja kunstilise lisaväärtuse peale. Nii mõnelgi meist oli võimalik esimest korda elus väisata omanäolist ning ainulaadset kuurikino, kus valgel voodilinal jooksid elustiili ja keskkonda puudutavad lühifilmid, mis juhtisid vaataja tähelepanu olulistele mõtetele ja vaadetele meie ümber ning sees. Kinoprojekt oli majaperemehe panus kodukohvikute päeva, kuna vana kanala tuli ümber kohandada kinoks.

Lillede ja liblikate vahel mängis muhedasti vanu hitte vinüülplaadimängija.

Samas toimus soovijatele ka värviteraapia. Paistis, et eriti hästi läks see peale Järvakandi kooli vilistlastele, kellel seesugune pehme ja värviküllane hoolitsus aitas nädalavahetuse möllust uuesti tavaellu naasta.

Mündi maja kohvik perenaine võttis päeva kokku selliselt: „Minu jaoks olid esteetiliselt olulised kohvikude dekoratsioonid ja korra nägin ma isegi õudusunenägu, et ma ei jõua nendega õigel ajal valmis! Õnneks hoolitsesid mu sõbratarid selle eest, et unenägu ei realiseeruks, töid põllult viljapäid vaasi ja õmblesid lipukesi nõõri külge veel viimasel õöl enne üritust.“

Rõõmuks olid võrratult ilus ilm pärast nädalajagu kestnud sadu; oodatust suurem hulk küllastajaid ja nende südantsoojendav tagasiside; kindlasti ka kultuurihalli kingitud aukiri ja liilia, mille istutasin trepi kõrvale teiste, kingituseks saadud sibullilled juurde noore sireli kõrvale. Jäime kogu sõpradest ja sugulastest koosneva tiimiga väga rahule.

Minule isiklikult andis see üritus ühelt poolt hea tunde millegi koostegemise, teiselt poolt selle koostehtu jagamisest kogukonnaga. Kuigi olen Raplamaalt pärit, olen viimase osa elust elanud Tallinnas ning seega siinkandis uus – kohvikutepäev andis võimaluse tunda end omaks võetuna ja kogukonnaelus kaasa lüüa. Lisaks andis see kindlustunde oma hiljuti asutatud MTÜ-ga Draakon ja Delfin edasi tegutsemiseks. Ma tänan siiralt kõiki Järvakandi elanikke vastuvõtu eest ning loodan, et Mündi majas hakkab edaspidigi ühte koma teist juhtuma!“

Kodukohvikute päeva korraldajate nimel täname südamest kõiki peresid, kes lahkelt oma koduhoovid avasid, panustasid ning pingutasid, et külalistel oleks hea, mugav, maitsev ning huvitav!

Järgmine aasta teeme seda jälle!

Katrin Jair
Heivi Äärma

Kodukohviku Marta perenaine Rita Rüsse ja kultuurihalli juhataja Katrin Jair toredat päeva alustamas.

Mündi maja kodukohvik meeskond: vasakult Helen Salumaa, Kristi Liiv, Einar Soikmets, Triinu Soikmets, Maiu Hürden, Marko Kleinberg, Alari Soikmets.

Fotod: HEIVI ÄÄRMA